

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 192) findes i tidenden sp. 8201, udvalgets betænkning i tillæg B. se sp. 1645).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Eva Gredal (S):

Der er fremkommet et ændringsforslag, som har været behandlet i udvalget mellem første og anden behandling. Ændringsforslaget vil medføre, at de, der modtog boligsikring i september måned 1974, bevarer denne boligsikringsydelse uændret i resten af året, og samtidig bliver de, der skulle have boligsikring for 1974 som nye, behandlet efter den nye lov fra 1974.

Vi er medforslagsstillere til det af SF fremsatte forslag af den grund, at det hele tiden har været vores ønske at få loven ændret i denne retning. Det har fra første færd været vores boligpolitiske ordførers, hr. Svend Jakobsens, tanke, at det var den måde, loven skulle ændres på.

Vi havde troet, at alle de partier, der stod bag boligforliget, også ville gå ind for det af ministeren fremsatte forslag, men det ser ikke ud til at være tilfældet for øjeblikket, selv om vi alle var klar over, at forudsætningerne for boligsikringsloven var bristet ved, at finansministeren havde meddelt, at indtægterne skulle forhøjes med 35 pct. Vi er derfor indstillet på at stemme for ændringsforslaget, som er fremsat. Skulle det mod forventning ikke blive vedtaget, agter vi at stemme for ministerens lovforslag.

Kirsten Jakobsen (FP):

Det af SF stillede ændringsforslag kan som helhed ikke opnå nogen sympati i fremskridtspartiets folketingsgruppe. Der er dog et enkelt punkt, som egentlig tiltaler os

vældig meget, og det er sådan set noget, der slet ikke står i ændringsforslaget, men i bemærkningerne dertil. Det drejer sig om, at kommunerne skulle have ret til at yde et personligt tillæg af deres rådighedsbeløb i enkelte tilfælde og efter et transbestemt kriterium. Det har vi sådan set vældig stor sympati for, men efter vores mening burde det erstatte hele boligsikringsloven — så ville vi være velvilligt indstillet.

Til hr. Henning Philipsen må jeg sige, at jeg altid i udvalget har beundret hans mod, men jeg nærer endnu større beundring for det, når jeg læser dette forslag, for større kineseri er det længe siden jeg har set. Nu vil man ikke kun have én gruppe boligsikringsmodtagere, nu vil man have to; de, der har fået i forvejen, skal stadig væk have efter de gamle regler, og de nye, dem giver man efter de nye regler; så må det altså være op til boligsikringskontorerne og administrationen at finde ud af det. Nu kommer hr. Henning Philipsen og jeg ganske vist fra Ålborg, og vi ved, de er dygtige, men at de er så dygtige selv i Ålborg, hr. Henning Philipsen, det tror jeg ikke på.

Vi vil stemme imod såvel det stillede ændringsforslag som ministerens lovforslag.

Brixtofte:

Det kan næppe overraske nogen, at venstre går ind for boligministerens forslag og derfor afviser ændringsforslaget.

Ingomar Petersen (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til gennemførelsen af det af boligministeren fremsatte lovforslag. Lovforslaget vil efter boligministeriets skøn bevirke en yderligere udgift for den samlede offentlige sektor på ca. 80 mill. kr. i modsætning til en forventet besparelse på mindst 50 mill. kr., og det af et mindretal, SF, stillede ændringsforslag, som yderligere vil forøge de offentlige udgifter, kan vi heller ikke medvirke til.

På det radikale venstres vegne skal jeg redegøre for grundene til, at vi ikke kan medvirke. Et stort flertal vedtog i juni måned den ændrede boligsikringslov, som var en betydelig forbedring i forhold til den eksisterende. Loven var medvirkende til at gøre de nye boligsikringsydelser mindre indkomstafhængige, og den havde samtidig boligsikringsstatser, som klart viste, at de